

عنوان مقاله:

بعد تجسمی عصیان و رهایی زبان با تاکید بر شعر «ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد» فروغ فرخزاد

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 9، شماره 6 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مرضیه اطهاری نیک عزم - Shahid Beheshti University

سهراب احمدی - Allameh University

خلاصه مقاله:

خواست رهایی در سه دفتر اول شعری، «اسیر»، «دیوار» و «عصیان» فروغ فرخزاد به صورت عصیان در برابر معشوق و ارزش های جامعه مردسالار است. فروغ فرخزاد در دفتر «تولد دیگر»، تسلط مردسالاری بر جامعه گذشته و شروع به انتقاد صریح و در عین حال شاعرانه از تمام ارزش های مسلط بر جامعه را نقد می کند. شاعر در بیشتر شعرهایش، میل دارد از تمام آنچه خود به آن می تازد رها شود و همواره مانعی بر سر راه این رهایی می بیند. این مانع می تواند مرد، قانون، جامعه، یا انسان باشد؛ اما در دفتر ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، بیشتر از انسان مدرن انتقاد می کند. در این واپسین دفتر، شاعر مضمون های عصیان و رهایی را به صورت انتزاعی و در برخی موارد چند-بعدی به تصویر می کشد. به ویژه در شعر «ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد» که عنوان مجموعه نیز هست، شاعر با روش های گوناگون میل خود را به عصیان و پس از آن رهایی بیان می کند. در این مقاله ما سعی می کنیم با روش نشانه معناسازی به تحلیل و واکاوی بعد تجسمی شعر فروغ در بازنمایی مفهوم عصیان و رهایی بپردازیم. هدف از ارائه این مقاله آن است که نشان دهیم بعد تجسمی یکی از ساختارهای اصلی معناساز متن است. فرض ما بر این است، بعد تجسمی در شعر فروغ در خدمت پرداخت مفهوم عصیان و رهایی قرار گرفته است و گاهی دریافت این دو مفهوم برای خواننده دشوار می شود.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: فروغ فرخزاد، رهایی، عصیان، بعد تجسمی، نشانه معنا شناسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1249813>

